

Sygn. akt I CSK 1023/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa I. B. i Z. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od każdej z powódek (I. B. i Z. M.) na rzecz strony
pozwanej Skarbu Państwa
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa po 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżące opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi zostało zawarte na ponad sześciu stronach, stoi w sprzeczności z zamiarem wykazania jej oczywistej zasadności. Wywód prawny w tym zakresie jest poza tym niejasny. Skarżące z jednej strony kwestionują poczynione ustalenia faktyczne, z drugiej zaś twierdzą, że skarga ma na celu jedynie polemikę z oceną prawną. Skarga zawiera więc częściowo niedopuszczalną w toku postępowania przed Sądem Najwyższym podstawę kasacyjną w postaci kwestionowania dokonanej przez sąd drugiej instancji oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Całokształt wywodów skargi - w tym dotyczącej aspektu prawnego - prowadzi zaś do wniosku, że została ona oparta na poczynionej przez jej autora własnej wersji stanu faktycznego, całkowicie oderwanej od ustaleń poczynionych przez sądy *meriti*, wiążących Sąd Najwyższy w toku postępowania kasacyjnego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.